

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatae

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Decisio XVI. De Tactu Hostiæ unà cum Calice & Patena faciendo in
susceptione Sacerdotii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](#)

ctionis *Chrismaticæ*, seu Chri-
smate potius, quam simplici o-
leo factæ. Unde non est, cur
Consecrationem Episcopi adhibita

unctione aliqua, sed per Christia-
nus dubium, factam revocemus in du-
biū.

TITULUS XVI.

De Sacramentis non iterandis.

DECISIO XVI.

De tactu hostiæ unâ cum calice & patena faciendo
ab Ordinandis in presbyteros.

SPECIES FACTI,

Marcellus diaconus, vir ex meri-
to suo mihi estimatissimus &
longè charifimus, Ingolstadiō profes-
sus est Eustadiū, ut lusciperet Sa-
cerdotium: sed in actuali Ordinatio-
ne cùm ipsi materia remota Presby-
teratus Ordinis offerretur tangenda,
scilicet calix cum vino, & patena cum
hostia, nescio quo calix vel inadverten-
tia is non tetigit hostiam, vel saltem ex
postfacto dubitavit, an tetigerit, licet
probè recordaretur, se calicem & pa-
tenam contigisse. Vix reddit Eusta-
diō, plenus anxietatibus & inquieta-
sollicitudine (licet aliás minimè scrupu-
losus) ad me accurrit, mihique rem
omnem oppidit tristis & turbatus expo-
suit consilii & solatii capiendi gratia;
metuebat enim, ne non sortè propter
omissum hostiæ contactum invalide or-

dinatus esset, & consequenter, quia illi
Sacramento Ordinis, præsertim Presby-
teratus, à cuius valore pendent Absolu-
tiones Sacramentales & Missæ Sacrificia;
non sufficere sciebat probabilem sequi
opinionem, ubi agitur de valore ful-
cepti Ordinis, sed requiri moralem
certitudinem, dubitabat, an non te-
neretur novam collationem Presby-
teratus sub conditione sibi procurare,
feu, quod idem est, reiterationem
Sacramenti Ordinis Sacerdotalis, aliás,
si semel validè suscepimus sit, non reite-
rabilis, conditionalem petere. Solitus
sum pro viribus anxiū, sed quia, ut
docti homines solent, nudis verbis
acquiescere noluit, adductis in utram-
que partem argumentis videbatur ac-
curatiū discutienda & decidenda

QUE-

Q U A E S T I O.

An physicus hostiæ contactus unà cum patena & calice sit necessarius ad valorem Ordinis Presbyteralis?

Ta quidem senferunt Philippus Faber, Fernandez, & Bernal apud Diana, quorum auctoritas facit sententiam probabilem: ergo opposita sententia non est moraliter certa; ergo valor Ordinationis sine contactu physico hostiae est dubius: atqui Sacramentum Ordinis, præsertim Presbyteralis, tantopere necessarium Ecclesiæ ministris, sub conditione reiterari potest, consequenter & debet, ubi valor est dubius. Dein sic argumentantur: Pontificale Romana num precipit tangi materiam porrectam; sed materia porrecta non tantum est calix & patena, sed etiam hostia: ergo. Denique sic: Christus in ultima Cena, ubi Apostolos ordinavit Sacerdotes, in manus ipsis dedit panem: ergo tactum panis physicum præscripsit.

Verum hæc opinio nec ut vere & Theologicè probabilis reputanda est, parum quia ratione solida omnino definita est, & ab Auctoriis communiter rejecta ac enervata. Siquidem oppositam tenent reliqui omnes, qui hanc quæstionem examinârunt, cum S. Bonavent. Marchant. Wiggers, Palao de Sac. Ord. pu. 4. n. 20. & Escobar. Theol. mor. l. 23. Sect. 2. n. 191. Unde Sotus oppositam sententiam vocat *Scrupulum*. Valentia & Palao cum Valsq. & Coninch negativam

ajunt esse habendam pro certa, uti & Georg. de Rhodes to. 2. disp. Theol. tr. 12. in 3. part. Sect. 4. de Sacram. Ord. §. 13. ac Diana p. 10. tr. 16. resol. 88. cum Dicastillo & Præposito scribit, moraliter certam esse. Boscus habet pro indubitate, sicut & Valsq. aliisque. Id verum est, quod inter Auctores dubium controversumque sit, an physicus contactus calicis & patenæ, vel alterutrius, requiratur, vel an sufficiat moralis, & nuda ostensio; omnes tamen, qui etiam requirunt contactum physicum (quamvis meo judicio speculariè loquendo minùs probabiliter) vel expressè negant, physicum & immediatum contactum hostiae necessarium esse, vel saltem silent de hoc, quod signum est, eos non requirere contactum hostiae, sicut patenæ, alias id exprimerent de hostia, sicut de patena. arg. c. nomine de *Presumpt.*

Rationes afferunt omnino graves & solidas, nimurum sequentes. I. nullo argumento verè probabili evincitur necessitas immediatè tangendi hostiam: ergo improbabiliter asseritur; imò periculosè, &, quia inde inferretur necessitas reiterandi Ordinem, non si ne nota sacrilegii. Confirmatur: temerarium prorsus & ad minimum eset in re gravis momenti, & Religio-
nis, qualis utique est ordinatio Sacer-
dotalis,

dotalis, aliquid affirmare sine gravitate & auctoritate, contra sensum communem Theologorum, Canonistarumque & totius antiquitatis, ipsiusque aedē Ecclesiae, cū sensus Ecclesiae vel maximē ex communi sensu DD. colligatur atque ex praxi Ecclesiae, quæ nunquam voluit reiterari Presbyteratum, licet sciverit, sèpius non contingi hostiam. II. Pontificale Romanum, in quo exactissimè traduntur necessaria ad essentiam Sacramenti Ordinis, nullam facit mentionem tactus immediati hostiæ, sed tantum jubet *cuppam Calicis & Patenam simul tangi*: sed, si necessarius quoque esset tactus hostiæ, facilè poterat, imò debebat, ne decesserit in necessariis, exprimere. III. Non est opus tangere vinum, quod in calice contentum cum calice porrigitur: ergo nec opus est tangere hostiam, patenæ superimpositam, & cum hac porrectam. *Antec.* est omnino certum etiam tribus illis Neotericis, à communi nostra sententia dissentientibus, & praxis evidenter demonstrat: consequentia autem & paritas tenet. IV. Ordinatio Presbyterorum juxta ritum Græcorum, apud quos nec porrigitur hostia cum patena & calice, minus tangitur ab Ordinandis, rata habetur ab Ecclesia Latina & universali, hodiéque ita Romæ etiam ordinantur, scilicet sola impositione mantuum, Sacerdotes Græci teste Card. de Lugo *to. 2. in 3. part. Disp. 2. sect. 5. n. 85. seqq.* Eandem porrectiōnem omittebat quoque Ecclesia Romana primō &

secundō Sæculo Christianitatis teste Marchantio & Hallier: ergo, nisi evidentissimè probetur, ab Ecclesia declaratam esse necessitatē tactus hostiæ, quod minimè faciunt adverfari, is pro necessario nullatenus est habendus. V. Praxis constans habet, ut multis sola cuppa calicis & paten tangatur, non verò hostia, imò quibusdam, quibus natura dedit breviores digitos, nequecum ligatis manibus, quas tunc habent ordinandi, simul tangere. Et Gobat in *Theol. Exper. tract. 8. Casu 4. n. 107.* refutat chirographum cuiusdam Sacerdotis, virti integerrimi, qui ex officio interfuit Ordinationi multorum centenorum Sacerdotum, ita testantis: *physice attigerunt hostiam supra patenam: alii tantummodo patenam.* Et teste Coninc Episcopi ordinantes, ac Aliñstri assistentes, non solent esse solliciti, ut tangatur immediate hostia, minus ut reiteratio Ordinationis non immediate tangentium: sed hæc praxis tolerat nullatenus posset, si immediatus tactus hostiæ esset necessarius vel necessitate præcepti tantum, ne dicam necessitate Sacramenti & ad valorem.

Tres illi Doctores, eorumque rationes nec attendi merentur. Doctores quidem, quia juxta communem regulam, ut Doctores tam pauci, contra communem aliorum sentientes, concilient aliquam probabilitatem veram & Theologicam suæ opinioni singulari, dubiumque morale faciant, requirunt inter alia, ut nitantur gravi fundamento, vel ratione non facili

le dissolvenda, cuiusmodi neutiquam aferunt Faber, Fernandez & Bernal. Sed dices: etiam Coninc scribit, aliquos censere esse tangendam *immediatè* hostiam: Sotus verò dicit, esse forte verum, quod non sit opus tangere hostiam: & Victorellus judicat, a Valentia haberi pro probabiliore, quod requiratur tactus hostiæ: ergo plures & graves Auctores tenent oppositam, qui utique reddere possunt dubiam ordinationem sine tactu hostiæ factam. *q. Illi aliqui*, quos tacite allegat Coninc, forte non sunt alii, quam Faber & socii jam citati, vel illi aliqui censent tangendam esse hostiam per modum confilii, & ad majorem securitatem, & quia communius solet tangi, non verò per modum præcepti, minus ex necessitate ad valorem Ordinationis, quia nullum ante Coninc ita sensisse constat, nisi forte illos tres, si tamen scripserint ante Coninc, quod ignoro. De Soto & Valentia certum est, quod non stent pro opposita sententia: unde intelligendi veniunt de *physico* tactu calicis &c. quia complures docebant, & adhuc docent, sufficere *moralement*.

Sed nec rationes aliquid valent. In priori discursu negatur imprimis *Ma.* quia Pontificale exprimit, qualis materia porrecta tangi debeat, nempe cuppa calicis & patena, de hostia vero nec verbulum dicit, & sic, quia expressio unius est negatio alterius, insinuat, hostiam non necessariò tangendam. Deinde retorquetur in vino, quod in calice & cum calice por-

(R. P. Pichler *Decisiones.*)

rigitur tanquam materia, utique non tangendum in se & immediatè, sed sufficit tactus mediatus mediante calice. In posteriori discursu negatur *Consequentia*, quia à diversis non fit illatio: Christus enim præbuit hostiam manducandam, quæ manducatio utique fieri nequit sine tactu immediato. Episcopi ordinantes verò panem quidem porrigit, at non manducandum ab Ordinandis. Deinde iterum retorquetur in vino, quod (si ita vocare placet post consecrationem, sicut Faber vocat panem post consecrationem à Christo jam factam & ab Apostolis manducatam) etiam à Christo propinatum est bibendum, & sic tangendum ore: sed propterea non admittit Faber esse tangendum immediatè vinum ab Ordinandis. Denique vel Faber per panem in suo *antecedenti* intelligit panem nudum? & sapit hæresim, quia jam erat corpus Christi destrutâ substantiâ panis. Vel intelligit Corpus Christi? & non est ad rem, vel debet Faber admittere, quod in ordinatione Sacerdotum debeat ipsis porrigi hostia jam consecrata, & per manducationem tangenda: quod utique non admittit.

Ex quibus apparet, sententia oppositæ auctoritatem à communisensu reliquorum omnium, & rationes per eorum facillimam dissolutionem esse penitus emervatas, uti & per argumenta allata pro nostra assertione. Unde apparet non tantum Marcellum nostrum inani prorsus & imprudenti scrupulo fuisse vexatum,

sed

O

sed etiam peccaturum esse mortalius, qui hisce perfectis & intellectis peteret in se iterari Ordinationem Sacerdotalem ex ea solùm causa, quòd sciret, uon fuisse tactam à se hostiam, quia Sacilegium est iterare Ordinem, etiam sub conditione tantum, sine prudenti dubio de illius valore. Quid ergo dicendum de illo, qui tantum dubitat, vel timet, vel putat, hostiam à se tactam non esse? Ulterius infero,

nec obligationem tangendi phisicè hostiam & immediatè sufficienti probabilitate nisi, consequenter etiam scienter hunc immediatum tactum omitteri posse sine peccato; quamvis suaderem ego, si recordetur ordinandus, ut etiam hostiam tangat cum patena, si commode possit. Vide Gobat à n. 102. ubi simillimum nostrum casum similiter resolvit.

TITULUS XVII.

De Filiis Presbyterorum.

DECISIO XVII.

De Dispensato in defectu Natalium quoad Ordines sacros.

SPECIES FACTI.

Alipius Parochus alebat in Studiis adolescentem egregiæ indolis & optimorum talentorum, quem voco Amantium. Aliquando conveniebat Professorem Amantii exploraturus, qui se gereret: optimè, reposuit Professor, optimè se gerit, excellit ingenio, eminet probitate, & industriâ, conspicuus est præ ceteris facilitate, humanitate & comitate morum, adeò quidem ut spectatis omnibus parem vix, vel ne vix quidem habeat, spemque maximam de se præbeat, quòd

in insignem aliquando virum sit evasurus. His laudibus captus Alipius continere se amplius non potuit, sed candidè ac disertè edixit: celare & negare non possum, Amantius est meus filius: cogito ipsum, quòd & ejus desideria collimant, promovere ad sacros Ordines. Si hoc, excipit Professor, opus habet dispensatione Sedis Apostolicæ, præsertim si hic natalium defectus est notiorius. Libenter, regerit Alipius, hanc ei procurabo, nulli parcam labori, nullis sumptibus.

Ob-